

færdige en Indkaldelse af en vis Bestaffenhed, „men at Sagen i Henhold til samme bør foretages til Mægling, hvorimod det maa overlades vedkommende Ret, naar Sagen i sin Tid bringes for samme, at afgjøre, om den passerede Indkaldelse og Forligsmægling fyldestgjør Lovgivningens Bud om Forligsvæsenet“; og Justitsministeriets Skrivelse af 4de Juni 1853, der i Anledning af et Tilfælde, hvor Forligskommissionen havde afvist en Sag som henhørende under Politiretten, og fordi de Mødende ansaaes inkompetente, udtaler, „at Forligskommissionen burde have indskrænket sig til paa sædvanlig Maade at meddele Attest om det Passerede, overladende til Domstolene at afgjøre, saavel om Sagen henhørte under Politiretten eller under ordinær Ret, som om Parterne gylbigen havde kunnet give Møde ved deres Hustruere“. Om end Rigtigheden af disse administrative Udtalelser i Almindelighed maa erkjendes, kan det dog ikke negtes, at der, navnlig med Hensyn til en Paris eller Fuldmægtigs Ansigelse eller Afvisning, kan indtræffe Tilfælde, hvor der maa tilstedes Forligsmæglerne en vis Handselfrihed, og Flertallet har derfor fundet Betænkkelighed ved at stille Forslag i Retning af, at en saadan Myndighed aldeles skulde betages Forligskommissionen, hvorimod man har indskrænket sig til at foreslaa Paragrafen givet et noget fyldigere Indhold (Ændringsforslag Nr. 12).

Af Mindretallet (Hauerslev og Sæsen):

Med Hensyn til vort Ændringsforslag Nr. 13 skulle vi tillade os at bemærke, at det ikke forekommer os rigtig, at Processen begynder, førend Forlig har været forsøgt, og at vi derfor, naar Forligskommissionen uden Frihed har undladt Mæglingen, har foreslaaet, at denne foretages af Dommeren. Det kan paa den anden Side ikke retteligen paalægges Forligskommissionen at antage enhver Sag til Forligsmægling, selv om det efter Sagens Bestaffenhed er klart, at Forligsmæglingen ikke henhører under Forligskommissionen, eller foretage Mæglingen, naar en af Parterne eller hans Fuldmægtig møder i utilregnelig Tilstand eller iøvrigt ikke bør møde.

Udvalgets Opmærksomhed er bleven henledet paa, at Lovgivningens Bestemmelser angaaende det Barsel, som skal gives ved Indkaldelser til Forligskommissionen, ere noget mangelfulde, og at det vilde være ønskelig, om der i saa Henseende kunde blive fastsat en bestemt Regel. Ifølge Forordning af 10de Juli 1795 § 35 er det overladt Forligskommissionen selv at bestemme Barselstiden, hvorhos det i Prom. af 31te Oktober 1795 er udtalt, at Aftensvarsel er tilstrækkeligt, naar Parterne bo eller opholde sig nær det Sted, hvor Kommissionen holdes, men dersom deres Bopæl er fraliggende, gives dem et passende Barsel, hvis Længde bestemmes af Kom-

missionen; og endvidere er det ved Reskript af 11te Oktober 1799 fastsat, at Reglen i Forordningen om Forligsvæsenet i Norge af 20de Januar 1797 § 23 om 4 Dages Barsel for dem, som bo paa Landet, ogsaa skal være gjældende i Danmark. Andre Bestemmelser om Barsletil Forligskommissionen ere ikke Udvalget bekendte.

Det forekommer Udvalget, at Aftensvarsel, som i Medfør af det nævnte Prom. af 1795 i Pragis er anset tilstrækkeligt i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, er temmelig kort, selv om den Indklagede bor i den Kommune, hvor Forligskommissionen holdes, hvorimod man finder 4 Dages Barsel passende, naar hans Bopæl er mere fraliggende, og i Overensstemmelse hermed har man stillet Ændringsforslaget Nr. 14.

I Henhold til det Anførte stilles altsaa ølgende:

Ændringsforslag

Af Udvalget:

Til § 2.

1) Litra a. udgaar.

Saafrømt dette Ændringsforslag vedtages, udgaar tillige § 8.

2) Litra c. udgaar.

Saafrømt disse 2 Ændringsforslag vedtages, bortfalder i første Stykke „a“ og „b“ samt sættes „c“ efter Kontinuationsfølgemaal.

Til § 3.

3) I 3die og 4de Linie forandres „med Sagens Infamination“ til: „i Sagen, indtil Forligsmæglingen er sluttet“, hvorhos tilføies følgende Sætning: „Hæves Sagen derefter som forligt, betales intet Infaminationsgebyr.“

Til § 4.

4) Sidste Del af Paragrafen fra „og“ til „Indeholdte“ forandres til: „om det, som i det Bøesentlige maa anses som Sagens Gjenstand“.

Til § 5.

Af Hauerslev og Sæsen:

5) Paragrafen udgaar.

6) Som ny Paragraf indsættes:

Ny § 00.

„Naar Noget, som er pligtig til at møde personligen i Forligs-kommissionen, er udebleven eller har ladet møde ved en Anden, skal han, naar Sagen indbringes for Retten, uden Hensyn til om han dertil af Modparten opfordres, fremlægge Bevisligheder for eller paa antagelig Maade oplyse, at han ved saadanne Omstændigheder, som omhandles i Plakaten af 30te Oktober 1798, har været hindret i at møde. — Skjønner Retten, at de anførte Undskyldningsgrunde ikke vedbørligen ere oplyste at have været tilstede eller ikke efter Bil-